

Barangolás Erdélyben – Kirándulás Torockón és környékén

1. nap:

Kirándulásunk első állomása a határhoz közeli Nagyvárad volt, mely a Rákóczi-szabadságharcban a bihari kurucok felkelésének kiinduló városa volt, s itt táborozott a Fejedelem legfőbb katonai irányítója Bercsényi is. Meglátogattuk a Szent László Főszékesegyházat, a Püspöki Palotát, a Kanonok sorát, a Petőfi parkot, ahol megkoszorúztuk Petőfi Sándor szobrát és a gyerekek Petőfi verseket idéztek fel, csoportosan elszavalták a Nemzeti dalt. Meglátogattuk az Ady Endre Emlékmúzeumban.

Fakultatív program az 1. napon: A Körös folyó eredésének megtekintése, szemétszedés, a terület megtisztítása: A Körösök egyesülése után 200 kilométerrel a Tiszába vezetik vizüket. Az utunk során a Körös-Maros közében buszozunk, a folyó és környezetének figyelemmel kísérése és természetének tisztelete fontos szempont. A Körös eredését turisták látogatják, ezért sajnos szemét is bőven található a területen, edukációs szempontból kiemelkedő a terület tisztán tartása, megtisztítása.

Torockón volt a szállásunk, melyet Rabutin és Tige labanc csapatai raboltak ki a szabadságharc idején. Az ötödik napi programunk volt a Torockói hegység egyik kiemelkedő csúcsa az 1129 méteres Székelykő csúcstámadása, mely nagy sikert aratott a gyermekek körében (de erről még később. 😊).

2. nap:

Felkerestük Gyulafehérvár városát, ahol fejedelemmé választották II. Rákóczi Ferencet 1704-ben. Itt megtekintettük az Érseki székesegyházat, felidéztek a "törökverő" Hunyadi Jánost a sírja felett. Nagyenyeden a Bethlen Gábor kollégium udvarán sétáltunk, múltjának és jelenének felidézésével foglalkoztunk, majd a Természettudományi Múzeumban töltöttünk el több, mint egy órát érdekességek után kutatva.

Fakultatív program a 2. napon: Remetei kolostor, buszos kirándulás a remetei szorosnál: A kolostort a 14. században alapították, az ortodox vallás látható és tapintható a területen, egy kis kitérő, mégis nagy élmény a gyerekeknek a templomok látogatása, a kolostor önfenntartó lakóinak látványa, életvitelükbe való betekintés. A Remetei sziklaszoros a Torockói hegységben található, buszos kirándulásunk csupán betekintést ad a szurdokvölgybe, ebédünket a Remete-patak partján fogyasztottuk, majd a patak sekély részén köveket gyűjtöttünk.

3. nap:

Meglátogattuk a tordai katolikus templomot, ahol a tordai országgyűlés kihirdette a vallásszabadságot Erdélyben, majd a Tordai-hasadékhoz is túráztunk. Fakultatív program a 3. napon: Látogatás a tordai sóbányába, közösségi program, csapatépítés a sóbánya élettani hatásainak kihasználása: Páratlan élmény a gyerekeknek ez a 13 millió éves, 1200 méteres erdélyi sókészlet, mely gyógyközponttá alakult, rekreációs lehetőségekkel. A csoportot a több mint 400 lépcső megmászása, a 112 méter mélységben végzett légzőgyakorlat és a bánya mélyén beszivárgó vízből kialakult 8 méter mély tó nyűgözte le leginkább. A Tordai-hasadékban tett 6 kilométeres túránk során felidézttük Szent László legendáját, a Hesdát-patakot követve haladtunk, mely az utazásaink során sokszor látott Aranyos-folyóba ömlik.

4. nap:

Kolozsvárra is elutaztunk, ahol elsőként tudták Erdélyben, hogy Rákóczi Ferenc Lengyelországot elhagyni készül, amely jelentést 1703-ban egy orvos, Vizaknai Bereck György jegyezte fel a városnak. A téren Mátyás király legendájáról meséltünk, ellátogatva a szülőházához is.

Fakultatív program a 4. napon: Házsongárdi temető meglátogatása - Apáczai Csere János sírjának megkoszorúzása, Boncza család síremlékének megtekintése: Kolozsvár történelmi temetőhelye, tele a magyar történelem nagy alakjaival, monumentális emlékműveivel nagy érdekesség a gyerekek számára. Apáczai sírjának megkoszorúzása, munkássága előtt való tiszteletünk letétele kiemelkedő jelentőségű.

5. nap:

Reggelről a torockói Népművészeti Múzeumba látogattunk, ahol a tárlatvezetés során leginkább a helyi népviselet varázsolta el a gyerekeket. A Székelykő csúcsátmadása a nap első felében történt, mely nagy ellenállásokat váltott ki a csoportban, mint testnevelő, biztos voltam benne, hogy idővel az ellenállás változik, átalakul és élvezhető lesz a túra, mely idővel be is bizonyosodott, a sport, mint nevelési eszköz végezte áldásos munkáját, a kitartás, a csapatmunka kiemelkedő jelentőséggel bírt a gyerekeknél, amit a túra után hosszasan ecseteltek, átbeszéltük csoportosan a nehézségeket, kihívásokat, azok legyőzését és a saját magunkkal való küzdelmeket, amit párokban, kiscsoportokban is folytattak. A nap további részében a heves esőzés miatt (amit a fáradtságunknak köszönhetően nem bántunk) a Torockószentgyörgyi vár látogatása és a lovaskocsizás elmaradt, helyette korábban érkezünk a torockói Szent Ferenc Alapítvány gyermekotthonába és az eső ellenére közös nyársalással és beszélgetéssel ismerkedtek a gyerekek. Közös vacsoránkat palóc hagyományok szerint nyársalós kenyér volt, nyársvassal készítve. A nyársvasak adományozása mellett molnárkalács sütő vasakat is ajándékoztunk, "Ceredi ízek" receptes könyvvel mellékelve, melyben egy helyi molnárlaska recept is található. „Majd jövőre sütünk együtt is!” – búcsúztak tőlünk.

A Határtalanul pályázat lehetőséget teremtett, hogy a mi, döntő többségében hátrányos helyzetű gyerekünk, akiknek a szülők önerőből nem tudnak finanszírozni egy ilyen programot, eljutottak egy hat napos külföldi tanulmányútra Erdélybe.

Nagyon sok új ismerettel, információval gazdagodott a tudásuk. Történelmi emlékhelyet, gyönyörű természeti szépségeket fedeztünk fel.

Új ismeretségek, barátságok alakultak ki a helyi gyerekekkel, amelyek köszönhetően a mai könnyű kapcsolattartásnak az interneten, élők is fognak maradni. Tudatosult bennük, mit jelent magyarságukat megőrizni, az anyaországtól elcsatolt területen, kisebbségként. A tanulók saját tapasztalatból érezhették Erdély "elrománosodását", például Csucsán az Ady emlékházban a román tulajdonosok elutasító hozzáállását, Nagyenyeden a Bethlen Gábor Kollégium épületében, ahol kizárólag magyar nyelvű oktatás zajlik, a Természettudományi Múzeumban angolról kellett fordítanom a gyerekeknek, hiszen nem volt magyar vagy magyarul beszélő dolgozója a múzeumnak. A gyerekekben sok kérdést vetett fel a fenti és a fentiekhez hasonló esetek, melyek nagyszerű alkalmak voltak a történelem felidézésére, az erdélyi magyarság jelenlegi helyzetének átbeszélésére, melyet a torockói szállásadóink saját története, megélései is színesítettek.

A nemzeti öntudat, a "mi magyarok" összetartozunk érzés megerősödött minden résztvevőben. A tavalyi évben is Torockóra vittük a gyerekeket, és mint kísérőpedagógust, idén ismerősként fogadtak, felidéztünk tavalyi emlékeket a szállásadókkal, a múzeumi dolgozóval, mely jeleneteket a gyerekek nagy kíváncsisággal fogadtak.

Nagy élmény volt más környezetben látni diákjainkat, úgy érzem sok apró változáson mentek keresztül a gyerekek is és mi, felnőttek is, ez az ott alvós táborok varázsa. Jó környezetben, jó csapatban, jó vezetéssel valami jót tenni, jól lenni. Köszönjük a lehetőséget!

MEGVALÓSULT
A MAGYAR KORMÁNY
TÁMOGATÁSÁVAL

MINISZTERELNÖKSÉG
NEMZETPOLITIKAI ÁLLAMTITKÁRSÁG

